

ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ПЕРСПЕКТИВИ

29 травня 2026 року, м. Харків, Україна

С **МАЙБУТНЄ**
У
Ч
А
С
Н
І
С
Т
Ь

ІСТОРИЧНІ НАУКИ
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА
СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ
ПОЛІТИЧНІ НАУКИ
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
КУЛЬТУРОЛОГІЯ
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ
МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ
ХАРКІВСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПОЛІТОЛОГІВ

**ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ
XXI СТОЛІТТЯ:
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ПЕРСПЕКТИВИ**

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 29 травня 2026 р.)

Харків
«Право»
2026

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ МОН України
№ 466 від 23 квітня 2026 р.*

Редакційна колегія:

Герасіна Л. М., докторка соціологічних наук, професорка (голова);
Панфілов О. Ю., доктор філософських наук, професор;
Прудников В. А., кандидат юридичних наук, доцент;
Чернишова Т. О., кандидатка філологічних наук, доцентка;
Шевченко Л. С., докторка економічних наук, професорка

Г54 **Глобальні виклики XXI століття: міждисциплінарні перспективи** : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 29 трав. 2026 р.) / [редкол.: Герасіна Л. М. (голова), Панфілов О. Ю., Прудников В. А. та ін.] ; Аналіт. центр сучас. гуманітаристики ; Харків. асоц. політологів. – Харків : Право, 2026. – 190 с. – DOI: <https://doi.org/10.31359/9786178848705>.

ISBN 978-617-8848-70-5

Матеріали конференції містять доповіді, у яких висвітлено результати сучасних теоретичних і прикладних досліджень глобальних проблем XXI століття. Авторами проаналізований вплив цифровізації, кліматичних змін, геополітичних зрушень і безпекових загроз на розвиток окремих держав і світової спільноти загалом. Крізь призму міждисциплінарного аналізу запропоновано шляхи подолання кризових явищ та модернізації суспільних інститутів, зокрема в контексті євроінтеграційних прагнень України.

Видання адресоване представникам академічної спільноти, практикам та експертам різних галузей знань.

УДК 001+004+14+159.9+30+316+32+34+35+37+65+81

Відповідальність за достовірність наданих матеріалів несуть автори.

© ГО «Аналітичний центр сучасної гуманітаристики», 2026

© Харківська асоціація політологів, 2026

© ТОВ «Видавничий дім «Право», 2026

ISBN 978-617-8848-70-5

Павлишин П. Л.,
здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня, 3 курс,
спеціальність 291, ННІ міжнародних
відносин,
Харківський національний економічний
університет ім. С. Кузнеця

ЦИФРОВА ДИПЛОМАТІЯ ЯК МЕХАНІЗМ МІЖНАРОДНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Сучасна дипломатія переживає масштабну трансформацію під впливом цифрових технологій. Активне поширення соціальних медіа, інтернет-комунікацій, віртуальних платформ і великих даних кардинально змінює способи взаємодії між державами, урядами, міжнародними організаціями та суспільствами. У цьому контексті виникає нове явище – цифрова дипломатія, що поєднує класичні дипломатичні практики з можливостями цифрового середовища. Вона вже сьогодні стає не лише додатковим інструментом зовнішньої політики, а повноцінною сферою міжнародної діяльності.

Цифрова дипломатія відкриває нові підходи до представлення держави у світі, дозволяє оперативно доносити національну позицію, формувати позитивний міжнародний імідж, взаємодіяти з іноземними аудиторіями в реальному часі. Водночас вона є і засобом захисту від зовнішніх інформаційних атак, фейків, пропаганди, що особливо важливо для країн, які перебувають у стані конфлікту. Для України, яка захищає свою незалежність і суверенітет в умовах повномасштабної війни, цифрова дипломатія стала важливою частиною боротьби за підтримку світу, за правду та за справедливість у глобальному медіапросторі [1].

Світовий досвід свідчить, що успішна цифрова дипломатія ґрунтується на поєднанні інноваційних технологій, креативного контенту та стратегічного підходу до комунікації. Україна активно долучається до цієї практики, використовуючи цифрові платформи для роз'яснення своєї позиції, зміцнення партнерств та культурного діалогу.

Найбільш активно в цифровій дипломатії використовуються такі соціальні платформи, як Twitter (X), Facebook, Instagram, YouTube, LinkedIn та дедалі частіше TikTok. Кожна з них має свою цільову аудиторію, формати взаємодії та специфіку подачі інформації. Так, Twitter використовується

міністерствами закордонних справ і посольствами як інструмент оперативного інформування, публічного реагування, висловлення позиції щодо актуальних міжнародних подій. Ця платформа є найпоширенішою серед дипломатів завдяки короткому формату, хештегам і можливості миттєвого охоплення широкої аудиторії. Facebook та Instagram, у свою чергу, відіграють роль візуально-орієнтованих платформ, де ключовим є образ, стиль, атмосфера. Через фото- та відеоконтент формується емоційне сприйняття держави, просуваються культурні цінності, історична спадщина, досягнення у сфері освіти, науки, спорту. Особливо ефективними виявляються сторіс, відеозвернення посадовців, цифрові кампанії до національних свят, міжнародних подій або гуманітарних ініціатив. YouTube забезпечує простір для глибших комунікацій – аналітичних відео, репортажів, брифінгів, записів інтерв'ю чи конференцій. Через цей канал держави можуть формувати аргументовану позицію, пояснювати складні політичні рішення, демонструвати відкритість і прозорість своєї зовнішньої політики [2].

У сучасній системі міжнародних відносин цифрові платформи стали не лише засобом обміну інформацією, а й потужним інструментом впливу. Міжнародні організації, уряди, дипломатичні відомства та стратегічні комунікаційні центри активно використовують цифрові ресурси для підтримання публічного діалогу, просування цінностей, реагування на глобальні кризи та протидії дезінформації. Такі платформи функціонують у багаторівневому інформаційному середовищі, де стикаються державні інтереси, громадська думка та корпоративні алгоритми соціальних мереж.

Однією з ключових переваг використання соціальних медіа у публічній дипломатії є можливість оперативного реагування на міжнародні події. У випадку конфлікту, кризи чи інформаційної атаки дипломатичні установи можуть швидко транслювати офіційну позицію, спростовувати фейки, мобілізувати міжнародну підтримку. Іншою важливою особливістю є взаємодія з аудиторією: можливість відповідати на коментарі, проводити опитування, поширювати контент, що створюється користувачами. Така двостороння комунікація руйнує бар'єри між державою та міжнародною спільнотою, роблячи дипломатію більш доступною. Це особливо актуально для країн, що прагнуть покращити своє міжнародне позиціонування або боротися з негативними стереотипами. Крім того, соціальні медіа стали інструментом м'якої сили (soft power), за допомогою якої держави формують позитивне сприйняття, демонструють цінності, толерантність або прогресивність. Такі

кампанії особливо активно реалізуються у контексті культурної дипломатії, міжнародної допомоги, освітніх програм та підтримки прав людини [3].

Водночас варто визнати, що соціальні медіа не є універсальним рішенням. Вони мають вразливості до маніпуляцій, дезінформації, алгоритмічних спотворень та політичної цензури, що становить виклик для ефективності цифрової дипломатії. У деяких випадках надмірна або невдала активність державних акаунтів може викликати обурення, стати причиною скандалів або навіть міжнародного осуду.

Ефективність цифрових комунікацій у сфері міжнародних відносин безпосередньо залежить від здатності держав, міжнародних організацій та дипломатичних структур не лише транслювати меседжі, а й аналізувати їх вплив, управляти зворотним зв'язком і адаптувати стратегії відповідно до змін глобального інформаційного середовища. У контексті цифрової дипломатії комунікація перетворилася з одностороннього інформування на складну багатоканальну взаємодію, що вимагає постійного моніторингу, аналізу та адаптації. Одним із ключових інструментів оцінювання ефективності цифрових комунікацій є аналітика соціальних мереж (social media analytics), яка дозволяє відстежувати охоплення, залучення, вірусність повідомлень, кількість взаємодій, коментарів та поширень [1].

Важливим чинником ефективності цифрових комунікацій є двостороння взаємодія з аудиторією. Відповіді у коментарях, реагування на критичні зауваження, персоналізовані повідомлення від дипломатів – усе це формує довіру до держави, як до відкритого і діалогічного суб'єкта міжнародних відносин. Ще одним напрямом цифрової взаємодії є інтерактивні кампанії: голосування, флешмоби, використання мемів, залучення цифрових інфлюенсерів (особливо у молодіжному середовищі) [3].

Однак ефективність цифрових комунікацій неможливо оцінити без урахування ризиків і викликів, що супроводжують роботу в інформаційному середовищі. Серед них: алгоритмічна фрагментація аудиторії, коли соціальні платформи «показують» контент лише певній частині користувачів; дезінформація і фейкові кампанії, які здатні швидко поширювати альтернативні, часто ворожі наративи; анонімність і бот-активність, що ускладнює аналіз справжніх реакцій та виявлення цільової аудиторії; цензура і блокування акаунтів, особливо в авторитарних державах або під час міжнародних криз [2].

Ще один важливий аспект – це узгодженість між офіційною дипломатією та цифровими комунікаціями. Випадки, коли заяви у соціальних мережах

суперечать традиційним дипломатичним документам, можуть призводити до непорозумінь і навіть до дипломатичних скандалів. Саме тому дедалі частіше уряди створюють підрозділи цифрових комунікацій, які координуються напряму з міністрами закордонних справ або офісами глав держав.

Таким чином, соціальні медіа є не лише каналом комунікації, а й середовищем дипломатичної взаємодії, де важливими стають оперативність, адаптивність, стратегічне планування і здатність до аналітики. Роль соціальних платформ у публічній дипломатії не зводиться до трансляції інформації – вони стають аренами боротьби за вплив, імідж, довіру та міжнародне визнання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Краснопольська Т. М., Милосердна І. М. Цифрова дипломатія як основа нової публічної дипломатії. *Актуальні проблеми політики: збірник наукових праць*. 2022. Вип. 69. С. 13–20. DOI: <https://doi.org/10.32837/app.v0i69.1296>.
2. Кононенко В. П., Комарова Т. Г. Цифрова дипломатія як засіб стратегічної комунікації держави. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Питання політології»*. 2024. Вип. 45. С. 15–20. DOI: <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2024-45-02>.
3. Мірошніченко Т., Федорова Г. Цифрова дипломатія як сучасний комунікаційний інструмент міжнародних відносин. *Грані*. 2022. Том 24 (12). С. 58–65. DOI: <https://doi.org/10.15421/1721119>.

Науковий керівник: кандидат соціологічних наук, доцент **І. В. Жеребятнікова**

Панфілов О. Ю.,
доктор філософських наук, професор,
Військово-юридичний інститут
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
(м. Харків)

ГЕОПОЛІТИКА США У КАРИБЬСЬКОМУ РЕГІОНІ: ВИКЛИКИ ДЛЯ ЄВРОПИ

Карибський регіон переживає найсерйозніші геополітичні зрушення за останні десятиліття. У січні 2026 року адміністрація Д. Трампа проголосила про відновлення зусиль, спрямованих на утвердження домінування США над Америкою.

Наукове видання

ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 29 травня 2026 р.)

Редактор *Т. О. Чернишова*

Підписано до друку 29.05.2026. Формат 60×84/16.
Ум. друк. арк. 11. Обл.-вид. арк. 11. Тираж 100 пр. Зам. № 691

ТОВ «Видавничий дім «Право»,
вул. Харківських Дивізій, 11/2, м. Харків, Україна
Для кореспонденції: а/с 822, м. Харків, 61023, Україна
Тел.: (050) 409-08-69, (067) 574-81-20
Вебсайт: <https://pravo-izdat.com.ua>
E-mail для замовників послуг: verstka@pravo-izdat.com.ua
E-mail для покупців: sales@pravo-izdat.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8024 від 05.12.2023

Виготовлено ТОВ «Промарт Плюс»,
вул. Весніна, 12, м. Харків, 61023, Україна
тел. (097) 445-07-79
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8388 від 16.07.2025